

tingsted skal være bosat en autoriseret Fuldmægtig, er udgaaet. — § 44 bestemmer, at Underdommere skal være pligtige til midlertidigt at lade sig konstituere i et andet Dommerembede. Dette betragter jeg ogsaa som en Forbedring, fordi man der ved kan undgaa saa ofte, som det nu sker, at faa konstitueret Fuldmægtige til at beklæde Dommersæder. Jeg skal i øvrigt her gøre opmærksom paa, at man ikke har været helt konsekvent i de Bestræbelser, man har gjort — først i Folketinget, senere, som en Fortsættelse, i Landstinget og endelig nu ved Revisionen og Gennemsynet af Lovforslaget i Departementet — i Retning af at udrydde ethvert Minde om, at der nu er noget, der hedder Underdommere, idet man kalder dem, som beklæder Embedet som Dommer ved Underretten, for „Dommer ved Underretten“. I § 44 nævner man nemlig fremdeles „Underdommerembedet“, i § 45 taler man om „Underretsdommeren“s Ansvar, i § 57 nævner man, at „Underretsdommere“ nærmere kan bestemme dette eller hint, men naar man ingen Underdommere maa have, men kun Dommere ved Underretten, hvorfor skal vi saa have Underdommere med Ansvar, eller hvorfor skal vi have Underretsdommerembeder? Dette maa efterses og rettes, thi det er ukorrekte Udtryk, som vi ikke skal bevare.

Den mest indgribende Ændring er en Ændring til § 73. Det er en underlig Skæbne, denne Bestemmelse om, hvorledes Nævninger skal udtages, har haft. Oprindeligt foreslog man i Proceskommissionen, at Nævninger skulde være folkevalgte — jeg bruger dette korte Udtryk. I 1908 og 1909 traf man en Overenskomst, hvorved Administrationen fik Indflydelse paa Udtagelsen af Nævninger. Da Lovforslaget blev fremsat i 1914, havde det Bestemmelsen om folkevalgte Nævninger, men da det forlod dette Ting, havde vi indført Regelen fra 1909, og nu foreligger Forslaget igen med Bestemmelsen om folkevalgte Nævninger; man er altsaa vendt tilbage til Udgangspunktet. Det kan kun være mig en Glæde, hvis dette kan blive vedtaget; det var ikke med Glæde, jeg i 1909 saa paa, at Bestemmelsen udgik af Lovforslaget, og mit Parti har Gang paa Gang stemt for folkevalgte Nævninger og er ogsaa villigt til at gøre det nu. Der er tillige sket enkelte andre Ændringer i § 73, idet nemlig Antallet af Nævninger, som skal udtages i København, er nedsat fra 2,000 til 1,200, hvilket er i Overensstemmelse med Proceskommissionens Forslag

og formentlig maa være fyldestgørende. — Jeg vil gerne gøre opmærksom paa en anden Bestemmelse vedrørende Udtagelse af Nævninger. Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, at de nærmere Regler for Valg af Nævninger skal fastsættes ved kgl. Anordning. Man har i Loven af 1909 en Bestemmelse om, at Udtagelse af Nævninger skal ske i lukkede Møder. Jeg vil meget henstille, at dette fastsættes i Loven. Det kan ikke undgaa, at der, naar der skal foretages et saa vigtigt Valg som Udtagelsen af de Mænd og Kvinder, der skal sidde til Doms over deres Næste, vil blive foretaget en Drøftelse og Overvejelse af de forskellige Personers Kvalifikationer. Det kan hændes, at en eller anden, hvis Skikkethed til Nævningehvervet kan være omdisputabel, kan blive bragt i Forslag, og der kan komme Argumenter frem, som det kan være ret pinligt at faa offentliggjort, og jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om man fik indført en Bestemmelse som den nævnte.

I 1914 indføjede man i Folketinget i § 114 en Bestemmelse om, at der skal ansættes 9 Politifuldmægtige i København til Medhjælp for Politidirektøren. Den dermed følgende Udgift anslaaes til 27,000 Kr., men skal vistnok sættes højere, idet man regner med Begyndelseslønnen 3,000 Kr., og man kan ikke forudsætte, at de vedkommende vil blive staaende paa Begyndelseslønnen, vi maa derfor op paa nogle og tredive Tusind Kroner. Da de med disse sideordnede Udgifter, som falder ude omkring i Herredsretskredsene, fremdeles paa-hviler By- og Amtskommunerne, forekommer det mig imidlertid, at disse Udgifter til de 9 Medhjælpere her i København ogsaa bør udredes paa tilsvarende Maade. Med Hensyn til Delinkventomkostningerne i det hele taget sker der jo ingen Ændringer med Undtagelse af denne, at man ifølge en af Supplementslovene for Forsvaret faar Halvdelen af Udgifterne godtgjort. Da Udgifterne til Aktor, der ligeledes skal opkræves omkring ved Herredsretterne, skal afholdes af By- og Amtskommunerne, forekommer det mig, at det er i Konsekvens hermed og rimeligt, at Staten ikke paatager sig denne Udgift af nogle og tredive Tusind Kroner til Fordel for Københavns Kommune.

§ 109 er, i Overensstemmelse med det i Landstinget foreslaaede, undergaaet en Ændring, som efter min Mening ikke helt igennem er til det bedre. Man havde i Folketinget vedtaget at nedsætte Politikredsens Antal til 55. Dette Tal er i